

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 23 februari 2000

Nr 157—166

INNEHÅLL

Nr	Sidan
157	Lag om nödcentraler..... 453
158	Lag om ändring av lagen om räddningsväsendet 459
159	Förordning om ändring av 4 § förordningen om utlänningsverket 460
160	Förordning om ändring av förordningen om studiestöd 461
161	Förordning om ändring av 12 § förordningen om Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet..... 462
162	Förordning om ändring av 10 § 1 mom. förordningen om forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården 463
163	Förordning om ändring av 9 § 1 mom. förordningen om Folkhälsoinstitutet 464
164	Förordning om ändring av 9 § 1 mom. förordningen om strålsäkerhetscentralen 465
165	Förordning om ändring av 5 § 1 mom. förordningen om jämställdhetsombudsmannen och jämställdhetsnämnden 466
166	Finansministeriets beslut om hypoteksbankers bedömning av säkerheter i fastigheter..... 467

Nr 157

Lag om nödcentraler

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa produktionen av samt tillgången till och kvaliteten på nödcentralstjänster på lika villkor i hela landet samt att effektivisera samarbetet mellan myndigheterna.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på organiseringen av räddnings-, polis- samt social- och hälsovårdsväsendets nödcentralers verksamhet och på nödcentralerna samt på meddelanden som gäller nödsituationer, om inte något annat bestäms om behandlingen av meddelanden någon annanstans i lag.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. tillämpas denna lag, med undantag för 7 §, inte på nödcentralers verksamhet i Esbo, Grankulla, Helsingfors, Kyrkslätt, Sjundeå och Vanda. Beträffande dessa kommuners nödcentralers verksamhet samt skyldigheten att inrätta och driva en nödcentral gäller vad som i lagen om räddningsväsendet (561/1999) bestäms om kommunernas nödcentralers verksamhet. I fråga om polisens alarmeringscentraler inom de kommuner som nämns i detta moment gäller vad som bestäms om dem i polisförvaltningslagen (110/1992) eller med stöd av den.

3 §

Nödcentralers verksamhetens lednings- och styrförhållanden

För nödcentralers verksamhet finns ett nöd-

RP 87/1999
FvUB 8/1999
RSv 106/1999

centralsverk som drivs av staten och till vilket hör en nödcentralsenhet med underlydande nödcentraler.

Nödcentralsverket lyder under inrikesministeriet. Verket leds av inrikesministeriet i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet.

Varje myndighet som deltar i nödcentralsverksamheten styr nödcentralerna i ärenden som hör till det egna behörighetsområdet. Nödcentralen utför dessutom sådana uppdrag inom sitt verksamhetsområde som enheter hos de myndigheter som utför uppgifter tilldelar eller ålägger nödcentralen inom ramen för sina befogenheter.

4 §

Nödcentralens uppgifter

En nödcentral skall ta emot nödmeddelanden, meddelanden som kräver omedelbara åtgärder av polisen och andra meddelanden som kräver omedelbara åtgärder för människors, egendoms och miljöns säkerhet samt förmedla dem vidare till de enheter som uppgiften enligt gällande lagstiftning hör till. Dessutom är nödcentralen sambandscentral för räddnings-, polis- samt social- och hälsovårdsväsendet, stöder och bistår de enheter som sköter dessa myndigheters uppgifter samt sköter uppgifter som ålagts den i andra lagar.

Nödcentralen kan också sköta andra för dess verksamhetsområde lämpliga uppgifter, om de inte är till förfång för skötseln av de uppgifter som nämns i 1 mom. Sådana uppgifter i fråga om övervakning och vidarebefordran av larm som hör till tillämpningsområdet för lagen om bevakningsföretag (237/1983) får nödcentralen dock sköta endast om ett viktigt allmänt intresse kräver det eller uppgifterna har samband med anordningar för fastighetsövervakning eller brottslarm eller motsvarande anordningar i fastigheter som en kommun eller staten äger eller besitter.

5 §

Nödcentralskretsarna och nödcentralernas placering

För organiseringen av nödcentralsverksamheten indelas landet i nödcentralskretsar, vilka fastställs av statsrådet.

Inrikesministeriet bestämmer en nödcentrals placering efter att ha hört de viktigaste av de instanser vilkas uppgifter nödcentralerna sköter.

6 §

Tryggande av nödcentralsverksamheten

Verksamheten vid nödcentralerna skall ordnas och centralerna skall placeras så att deras verksamhet är möjlig också under undantagsförhållanden.

7 §

Nödcentralsdatasystemet

Nödcentralsdatasystemet är ett bestående riksomfattande datasystem som är avsett för räddnings-, polis- samt social- och hälsovårdsmyndigheterna och som förs med hjälp av automatisk databehandling. Nödcentralsverket är huvudansvarig registerförare för nödcentralsdatasystemet. För polisens del är polisens högsta ledning registeransvarig för nödcentralsdatasystemet. De registeransvariga svarar vid skötseln av sina egna åligganden för att de uppgifter de registrerat i registret är korrekta samt för att behandlingen av uppgifter har en laga grund. Också övriga användare av nödcentralsdatasystemet svarar vid skötseln av sina egna åligganden för att behandlingen av uppgifter har en laga grund. I registret får samlas in och registreras uppgifter som behövs för åligganden som avses i 4 § 1 mom. enligt följande:

1) uppgifter i anslutning till enheter som utför räddnings-, polis- samt social- och hälsovårdsväsendets åligganden, så som uppgifter om beredskap, anrop, ledningsförhållanden, utrustning, uppgiftsområde, storlek och sammansättning samt andra motsvarande uppgifter,

2) tiden och sättet på vilket meddelandet har lämnats samt meddelandets innehåll jämte telefonidentifierings- och adressuppgifter samt bandningar eller motsvarande tekniska upptagningar av meddelandet,

3) i fråga om den som tagit emot och den som registrerat ett meddelande, ett uppdrag eller en åtgärd deras namn och mottagningsenhet inklusive tidpunkt,

4) i fråga om identitetsuppgifter om en person som har samband med ett meddelande, ett uppdrag eller en åtgärd namn, person-

beteckning eller födelsetid, kön, modersmål, medborgarskap, hemort, adress och telefonnummer eller annan motsvarande uppgift, samband med ärendet samt identifieringsuppgifter om objektet,

5) uppgifter om uppdraget eller åtgärderna, så som en händelse- och åtgärdsredogörelse, tidpunkt, plats, uppdragets skyndsamhetsklass och farlighet samt andra behövliga uppgifter om ett enskilt uppdrag,

6) uppgifter som behövs med tanke på den personliga säkerheten eller skyddet i arbete, så som uppgifter om objektets eller personens farlighet eller oberäknelighet; personuppgifter som beskriver eller som avser beskriva en brottslig gärning, ett straff eller någon annan påföljd för brott, någons hälso tillstånd, sjukdom eller handikapp eller vårdåtgärder eller därmed jämförbara åtgärder som personen blivit föremål för eller uppgifter om socialvårdsåtgärder får dock registreras endast till den del det är nödvändigt med tanke på den personliga säkerheten eller skyddet i arbete.

Personer anställda hos myndigheter som för och använder registret har rätt att med hjälp av teknisk anslutning se och behandla uppgifter och uppdrag inom sitt eget verksamhetsområde endast inom ramen för sina befogenheter och enligt överenskommen med den huvudansvariga registerföraren, dock så att de uppgifter som avses i 1 mom. 6 punkten får användas av alla för förfrågningar.

En uppgift skall utplånas ur personregistret när den inte längre är nödvändig med tanke på ändamålet med registret, dock senast när fem år har förflutit sedan meddelandet mottogs. Uppgifter enligt 1 mom. 6 punkten som hänför sig till den personliga säkerheten eller skyddet i arbete skall dock inte utplånas, om fortsatt lagring av uppgifterna, med tanke på ändamålet med dem, har konstaterats vara nödvändig inom fem år från det att uppgifterna registrerades eller föregående gång konstaterades vara nödvändiga. En anteckning skall göras om att uppgifterna konstaterats vara nödvändiga.

8 §

Rätt att få uppgifter ur register

En anställd vid nödcentralsverket har för skötseln av uppgifter som enligt lag ankommer på nödcentralerna rätt att utan hinder av

sekretessskyldigheten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), för att säkerställa de förberedande åtgärderna i anslutning till ett uppdrag eller skyddet i arbete eller för att stödja enheten i fråga, avgiftsfritt få behövliga uppgifter på det sätt som överenskommits med den behöriga registeransvariga. I detta syfte kan fås

1) uppgifter ur datasystemet för polisärenden enligt 1 a § lagen om polisens personregister (509/1995), ur datasystemet för förvaltningsärenden enligt 1 b § i nämnda lag och ur Schengens nationella informations-system enligt 3 b § i nämnda lag,

2) ur utrikesministeriets datasystem uppgifter angående beslut om visum, uppehålls- eller arbetstillstånd,

3) ur utlänningsverkets datasystem uppgifter som behövs vid behandlingen av ärenden som avses i utlänningslagen (378/1991) och vid tillsynen över att utlänningslagen iakttas,

4) ur länsstyrelsernas datasystem för trafikstillstånd uppgifter som behövs vid övervakningen av tillståndspliktig trafik,

5) ur tullens datasystem uppgifter för förebyggande och undersökning av brott eller för behandlingen av utlänningsärenden samt för övervakning av utlänningars inresa och utresa,

6) ur gränsbevakningsväsendets datasystem uppgifter för övervakning av personers inresa och utresa och för utförande av gränskontroll i samband därmed, för övervakning av iakttagandet av bestämmelserna om utlännningar samt för förebyggande, uppdragande och förundersökning av brott samt för skyddande av statens säkerhet,

7) uppgifter ur fordonsregistret och uppgifter ur körkortsregistret inom fordonsförvaltningscentralens datasystem för vägtrafiken för behandling av ärenden som gäller körrätt och trafikstillstånd samt för kontroll av personuppgifter,

8) ur skatteförvaltningens datasystem uppgifter som gäller en skattskyldigs inkomster och förmögenhet samt andra beskattningsuppgifter som enligt 2 a kap. 2 § strafflagen (39/1889) behövs för bestämmande av dagsbetsbelopp,

9) ur larmdata- och åtgärdsregister som kommunens räddningsmyndighet för uppgifter om alarmering av räddningsenheter och åtgärder som dessa vidtagit samt ur de övervakningsregister som nämnda myndighet för

uppgifter om övervakning och kontroll av brandsäkerheten,

10) ur befolkningsdatasystemet uppgifter som avses i 4 och 5 § befolkningsdatalagen (507/1993),

11) av teleföretag som identifieringsuppgifter en anslutnings nummer och utöver annan kod uppgift om installeringsadressen för anslutningen och om abonnenten eller användaren samt uppgift om den basstations läge via vilken ett nödmeddelande som lämnats med en mobilteleapparat har styrts till det allmänna telenätet,

12) uppgifter ur de personregister enligt 6 och 7 § lagen om polisens personregister som inrättats för verksamheten vid polisens alarmeringscentraler.

Rätten att få uppgifter ur de register som avses i 1 mom. 1—8 punkten är i fråga om datainnehållet och användningsändamålet begränsad på det sätt som bestäms om en polismans rätt att få och använda uppgifter. På motsvarande sätt gäller rätten att få uppgifter ur en räddningsmyndighets datasystem endast sådana uppgifter som är nödvändiga för alarmering och bistående av en räddningsenhet. Uppgifterna kan utlämnas med hjälp av teknisk anslutning. Innan den tekniska anslutningen öppnas skall nödcentralverket tillstålla den som lämnar ut uppgiften en utredning över sitt system särskilt med hänsyn till datasekretessen och datasäkerheten samt bereda dataombudsmannen tillfälle att bli hörd.

9 §

Utlämnande av uppgifter

Uppgifter som avses i 7 och 8 § kan utan hinder av sekretesskyldigheten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämnas ut till en polis- eller räddningsenhet eller en annan enhet som nödcentralen har larmat eller för vilken uppgiften på enhetens begäran har skaffats. Uppgifterna kan också lämnas ut via teknisk anslutning till polisens alarmeringscentraler och till nödcentraler som drivs av kommuner. Uppgifter som nödcentralen har erhållit med stöd av 8 § 1 mom. 1—8 och 12 punkten får lämnas ut endast till polisens verksamhetsenheter. På motsvarande sätt får uppgifter som tagits emot med stöd av 8 § 1 mom. 9 punkten lämnas ut endast till räddningsväsendets enheter.

Uppgifter om utförandet av ett larmuppdrag vilka nödcentralen tagit emot av en verksamhetsenhet inom polisväsendet kan utan hinder av sekretesskyldigheten enligt 1 mom. lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning till den polismyndighet som är registerförare för personregistret i fråga. Lika så kan uppgifter som tagits emot från en verksamhetsenhet inom räddningsväsendet lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning till räddningsväsendets ansvariga registerförare.

Utan hinder av den sekretesskyldighet och tystnadsplikt som avses ovan kan sådana uppgifter i enskilda fall lämnas ut som det är nödvändigt att röja för att skydda liv eller hälsa eller för att undvika en omfattande miljö- eller egendomsskada, varvid det som bestäms i 23 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet gäller i fråga om sekretesskyldighet och tystnadsplikt på motsvarande sätt för den som tar emot uppgifterna.

10 §

Behörighetsvillkor för de anställda

Av dem som är anställda vid en nödcentral kan krävas för uppgiften lämplig examen och erfarenhet så som närmare anges genom förordning. Angående behörighetsvillkoren för polismän som är anställda vid en nödcentral gäller vad som särskilt bestäms i fråga om polisen i lag eller med stöd av lag.

11 §

Överföring av nödcentralerna till staten och drivande av dem under övergångstiden

De statliga försöknödcentralerna enligt lagen om försök med nödcentraler (1257/1993) omvandlas till statliga nödcentraler enligt denna lag den 1 april 2001, då deras nödcentralskretsar är de verksamhetsområden som avses i 2 § i ovan nämnda lag och placeringsorter de nuvarande placeringsorterna, till dess något annat bestäms om nödcentralskretsarna eller nödcentralernas placering med stöd av 5 § i denna lag.

Inom andra nödcentralskretsar än de som avses i 1 mom. börjar staten driva nödcentralerverksamheten före 2006 på det sätt som inrikesministeriet närmare bestämmer.

Om kommunernas skyldighet att driva de

kommunala nödcentralerna under övergångstiden bestäms i lagen om räddningsväsendet.

12 §

Utlämnande av larmuppgifter till nödcentralsverket

De nödcentraler som kommunerna driver och de registeransvariga för larmsystemen vid polisens alarmeringscentraler är skyldiga att utan ersättning till nödcentralsverket utlämna uppgifterna i de larmdataregister som avses i 66 § lagen om räddningsväsendet och i 6 och 7 § lagen om polisens personregister samt annat material som behövs vid alarmering av enheter när nödcentralsverksamheten överförs till staten.

13 §

Besättande av tjänster

När en nödcentral inleder sin verksamhet kan tjänsterna vid nödcentralen, med undantag för tjänsten som chef för nödcentralen, besättas med anställda från de kommunala nödcentraler som indras och från polisen utan att tjänsterna ledigförklaras. Personal som övergår från de kommunala nödcentralerna kan då utnämnas utan hinder av de föreskrivna behörighetsvillkoren.

Anställda vid försöksnödcentraler enligt lagen om försök med nödcentraler, cheferna för försöksnödcentralerna medräknade, utnämns till tjänster vid de nödcentraler som fortsätter försöksnödcentralernas verksamhet utan att tjänsterna ledigförklaras.

14 §

Rätt till lägre pensionsålder i vissa fall enligt det kommunala pensionssystemet

Tjänsteinnehavare och arbetstagare som på grundval av denna lag övergår från en kommunal anställning eller anställning hos en försöksnödcentral till anställning hos en nödcentral och som gjort ett meddelande enligt 16 a § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/1964) behåller sin i paragrafen nämnda rätt till lägre pensionsålder förutsatt att hans eller hennes anställning hos staten fortgår utan avbrott fram till pensionsfallet. Tjänsteinnehavare eller arbetstagare som gjort ett

sådant meddelande omfattas inte av det system med förtida pensioner som trädde i kraft den 1 juli 1989.

15 §

Polismäns rätt till lägre pensionsålder i vissa fall

En polisman som övergår till en anställning enligt denna lag och som har haft sådan rätt att välja pensionsålder som avses i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (103/1989) senast den 30 juni 1999 enligt de bestämmelser som gällde före den 1 juli 1989 och som har gjort en anmälan om ett sådant val, behåller sin rätt till nämnda pensionsålder förutsatt att hans eller hennes anställning som omfattas av systemet med statens pensioner, fortgår utan avbrott fram till pensionsfallet.

Som en sådan förutsättning för erhållande av ålderspension enligt lagen om statens pensioner (280/1966) vid en pensionsålder enligt det system med yrkesbaserad pensionsålder som avses i 1 mom., enligt vilken arbetstagaren under minst sex månader omedelbart innan han eller hon uppnår nämnda pensionsålder skall ha varit anställd i en uppgift som berättigar till den lägre pensionsåldern och han eller hon under fem år omedelbart innan anställningen upphörde har sammanlagt minst tre år pensionstid i den uppgift som berättigar till lägre pensionsålder, beaktas anställning enligt denna lag samt anställning hos en statlig försöksnödcentral enligt lagen om försök med nödcentraler.

16 §

Polismäns avgångsålder

Beträffande avgångsåldern för polismän som är anställda vid nödcentralerna gäller det som i polisförvaltningsförordningen (158/1996) bestäms om polismäns avgångsålder.

17 §

Anställningsvillkoren under övergångsskedet

När anställningsvillkoren fastställs för den som med stöd av 13 § 1 mom. utnämns till

en statlig tjänst beaktas den anställningstid som räknats till godo i kommunen på motsvarande sätt som statlig anställning. En person behåller den semesterrätt han eller hon intjänat i anställningen hos kommunen när personen anställs hos staten. Semestern under övergångsåret och det följande året är minst lika lång som den skulle vara enligt de grunder som gäller för kommunala tjänsteinnehavare eller arbetstagare och som var i kraft vid tidpunkten för övergången.

18 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning kan utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) nödcentralsverkets uppgifter och förvaltning,
- 2) nödcentralsverkets arbetsordning,
- 3) behörighetsvillkoren för nödcentralernas personal,
- 4) utnämningen av nödcentralernas personal,
- 5) chefen för en nödcentral,
- 6) uniform för nödcentralernas personal, med undantag för polistjänsterna.

19 §

Ministeriets normgivningsbemyndigande

Genom förordning som utfärdas av inri-

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

kesministeriet och social- och hälsovårdsministeriet kan meddelas bestämmelser om nödcentralsverksamheten vilka kompletterar denna lag i fråga om

- 1) mottagning och förmedling av meddelanden,
- 2) nödcentralens uppgift när det är fråga om att stödja och bistå myndigheter,
- 3) nödcentralens sambandscentralsuppgifter,
- 4) nödcentralens myndighetssamarbete.

20 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Lagens 15 § 2 mom. tillämpas på ålderspension i fråga om vilken pensionsfallet inträffar den 1 april 2001 eller därefter.

Lagens 6 § tillämpas på nödcentraler enligt 11 § 1 mom. senast från början av 2008.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Likaså får innan lagen träder i kraft beslut om indelningen i nödcentralskretsar enligt 5 § 1 mom. fattas och placeringen av nödcentraler fastställas enligt 5 § 2 mom.

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 158

L a g**om ändring av lagen om räddningsväsendet**

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 april 1999 om räddningsväsendet (561/1999) 11 § 1 mom. samt
ändras 42 § och 43 § 1 mom. som följer:

42 §

Nödcentraler

För mottagning av nödmeddelanden och för larm skall Esbo, Grankulla, Helsingfors, Kyrkslätt, Sjundeå och Vanda inrätta och driva en nödcentral. Nödcentralen placeras i den kommun som kommunerna i fråga kommer överens om.

Om nödcentralens verksamhet i andra kommuner än de som nämns i 1 mom. bestäms i lagen om nödcentraler (157/2000).

Kan de kommuner som nämns i 1 mom. inte komma överens om inrättandet och drivandet av en nödcentral, fördelningen av kostnaderna och nödcentralens placering, beslutar länsstyrelsen om saken.

emot nöd- och olycksmeddelanden vid alla tidpunkter på dygnet och larma den hjälp som behövs samt vara sambandscentral för räddningsverksamheten. Nödcentralen kan också sköta andra uppgifter, om dessa inte är till förfång för nödcentralens verksamhet enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2001.

I fråga om de nödcentraler som med stöd av lagen om nödcentraler överförs till staten tillämpas 11 § 1 mom. samt 9 kap. och 66 § sådana de lyder när denna lag träder i kraft tills nödcentralens verksamhet i enlighet med 11 § 2 mom. lagen om nödcentraler börjar drivas av staten.

43 §

Nödcentralernas uppgifter

En nödcentral enligt 42 § 1 mom. skall ta

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 159

Förordning
om ändring av 4 § förordningen om utlänningsverket

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av inrikesministern
ändras i förordningen den 3 februari 1995 om utlänningsverket (157/1995) 4 § 1 mom.
sådant det lyder i förordning 1271/1997, som följer:

4 §
Direktören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars
2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 160

Förordning

om ändring av förordningen om studiestöd

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av undervisningsministern
upphävs i förordningen den 8 april 1994 om studiestöd (260/1994) 15 och 16 §, av dessa lagrum 15 § sådan den lyder i förordning 971/1997 och 16 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 941/1995, samt
ändras 20 och 20 a § och 32 § 3 mom., av dessa lagrum 20 § sådan den lyder i förordning 292/1997 och 971/1997, 20 a § sådan den lyder i förordning 941/1995 och 32 § 3 mom. sådant det lyder i förordning 1043/1996, som följer:

20 §

Justering av studiestödet

Föräldrarnas och makens ekonomiska ställning anses ha förändrats väsentligt om föräldrarnas eller makens inkomster efter verkställd beskattning har förändrats med minst 20 procent. När studiestöd har beviljats eller justerats under vårterminen på basis av ovan nämnda förändrade inkomster, kan stödet betalas på basis av dem till utgången av samma år. När studiestöd har beviljats eller justerats under höstterminen på basis av ovan nämnda förändrade inkomster, kan stödet betalas på basis av dem till utgången av det följande kalenderåret. Folkpensionsanstalten meddelar närmare anvisningar om förfarandet.

20 a §

Utredning av inkomster utomlands

Sökanden skall ge en utredning om de inkomster som föräldrarna har fått utomlands och den som söker bostadstillägg en utredning om de inkomster som maken har fått utomlands under det år för vilket beskatt-

ningsuppgifterna i övrigt i fråga om föräldrarnas eller makens inkomster beaktas vid beviljande eller justering av studiestöd.

32 §

Övergångsstadganden

Statsrådet justerar årligen från den 1 januari den maximiränta för studielån som avses i 8 § 1 mom. i den upphävda lagen om studiestöd med det antal procentenheter med vilket den genomsnittliga räntan för bankernas inlåning i euro från allmänheten för den tolv månadersperiod som har utgått i slutet av september har ändrats jämfört med motsvarande genomsnittliga ränta för den tolv månadersperiod som har utgått i slutet av september föregående år. Från ingången av 1997 sänks maximiräntan dessutom med 0,75 procentenheter.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Undervisningsminister *Maija Rask*

Nr 161

Förordning

om ändring av 12 § förordningen om Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
ändras 12 § 1 mom. i förordningen den 3 december 1993 om Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet (1070/1993) som följer

12 §
Överdirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 162

Förordning

om ändring av 10 § 1 mom. förordningen om forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av omsorgsministern, förordnad att handlägga ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde
ändras i förordningen den 27 november 1992 om forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården (1120/1992) 10 § 1 mom. som följer:

10 §
Generaldirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 163

Förordning
om ändring av 9 § 1 mom. förordningen om Folkhälsoinstitutet

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av omsorgsministern, förordnad att handlägga ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde
ändras i förordningen den 29 maj 1998 om Folkhälsoinstitutet (374/1998) 9 § 1 mom. som följer:

9 §
Generaldirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars
2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 164

Förordning
om ändring av 9 § 1 mom. förordningen om strålsäkerhetscentralen

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av omsorgsministern, förordnad att handlägga ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde
ändras i förordningen den 27 juni 1997 om strålsäkerhetscentralen (618/1997) 9 § 1 mom. som följer:

9 §
Generaldirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 165

Förordning**om ändring av 5 § 1 mom. förordningen om jämställdhetsombudsmannen och
jämställdhetsnämnden**

Given i Helsingfors den 18 februari 2000

På föredragning av omsorgsministern, förordnad att handlägga ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde
ändras i förordningen den 17 oktober 1986 om jämställdhetsombudsmannen och
jämställdhetsnämnden (739/1986) 5 § 1 mom. sådant det lyder i förordningen 831/1997 som
följer:

5 §
Jämställdhetsombudsmannen utnämns av
statsrådet för viss tid, dock högst för fem år
åt gången.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars
2000.

Helsingfors den 18 februari 2000

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 166

Finansministeriets beslut om hypoteksbankers bedömning av säkerheter i fastigheter

Utfärdat i Helsingfors den 17 februari 2000

Finansministeriet har med stöd av 8 § lagen den 23 december 1999 om hypoteksbanker (1240/1999) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

En hypoteksbank skall före det slutliga beviljandet av en fastighetskredit enligt 2 § 1 punkten lagen om hypoteksbanker i enlighet med detta beslut bedöma det gängse värdet på den fastighet som används som säkerhet för krediten.

2 §

Definitioner

I detta beslut avses med

1) fastighetskredit en kredit vars säkerhet består av en i 1 eller 2 § lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) avsedd aktie i ett bostadsaktiebolag eller fastighetsaktiebolag, en bostadsrätt enligt lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990) eller ett i 16 kap. 1 § eller 19 kap. 1 § jordabalken (540/1995) avsett objekt som kan intecknas eller en med dessa jämförbar bostad eller fastighet som är belägen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) fastighetsvärderare en utomstående fysisk person eller sammanslutning som är oberoende av hypoteksbanken och som har till uppgift att enligt uppdrag omsorgsfullt och objektivt värdera det gängse värdet på det objekt som nämns i uppdraget; det som i 4 och 5 § bestäms om fastighetsvärderare tillämpas dessutom på dem som gör en bedömning för en sammanslutning som fått ett bedömningsuppdrag.

Vad som i detta beslut sägs om fastigheter tillämpas också på en i 1 eller 2 § lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) avsedd aktie i ett bostadsaktiebolag eller fastighetsaktiebolag samt på en bostadsrätt enligt lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990), om de an-

vänds som säkerhet för en fastighetskredit och om inte något annat följer av 8 §.

3 §

Bedömning av gängse värde

En fastighetsvärderare skall på uppdrag av hypoteksbanken bedöma det gängse värdet på ett objekt som används som säkerhet för en fastighetskredit, om inte något annat följer av 8 §. Om värdet på den fastighetskredit som skall beviljas överstiger 2 000 000 euro, skall två utomstående och oberoende värderare bedöma det gängse värde oberoende av varandra. Som gängse värde räknas medelvärdet av bedömningarna.

En fastighetsvärderare skall på nytt bedöma det gängse värdet på ett objekt som avses i 1 mom. minst vart tredje år eller om förändringar i den ekonomiska situationen eller i fastighetens skick avsevärt påverkar fastighetens värde.

4 §

Fastighetsvärderares behörighet

Fastighetsvärderare skall ha sådana insikter i och erfarenheter av fastighetsvärdering samt ekonomiska och juridiska frågor som behövs för skötseln av uppgiften.

5 §

Fastighetsvärderares oberoende ställning

Till fastighetsvärderare får inte väljas en person som är

1) styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet, verkställande direktör eller en person med motsvarande ställning i hypoteksbanken eller i en sammanslutning som

enligt bokföringslagen hör till samma koncern eller är ett intressebolag enligt nämnda lag, eller är den som har i uppgift att sköta hypoteksbankens bokföring eller medelsförvaltning eller tillsynen över dessa,

2) anställd vid en hypoteksbank eller en sammanslutning som nämns i 1 punkten, eller

3) är gift med eller sammanlever under äktenskapsliknande förhållanden med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en i 1 punkten nämnd person eller i svägerlag med denna person eller i sådant svägerlag att den ena är gift med den andras syskon.

En fastighetsvärderare får inte ha penninglån eller någon annan motsvarande förbindelse hos hypoteksbanken.

6 §

Uppdrag

Bedömningsuppdraget skall ges skriftligen innan utlåntagandet om bedömningen görs upp. I uppdragsavtalet skall nämnas alla villkor samt grunderna för avtalet, och det skall undertecknas av båda parter.

7 §

Fastighetsvärderingsutlåanden

Fastighetsvärderaren skall över bedömningen göra upp ett fastighetsvärderingsutlåntagande, som dateras och undertecknas. Utlåntagandet skall utöver en bedömning av objektets gängse värde dessutom åtminstone innehålla uppgifter om

- 1) vem som gjort bedömningen,
- 2) utlåntagandets användningsändamål,

Helsingfors den 17 februari 2000

Minister *Suvi-Anne Siimes*

- 3) vem som beställt utlåntagandet,
- 4) objektet och dess omgivning,
- 5) de viktigaste grunderna för värderingen,
- 6) de informationskällor som använts och hållande av eventuell syn,
- 7) de värderingsmetoder som använts, samt
- 8) faktorer som inverkar på objektets värde samt marknadsläget.

8 §

Undantag

Bestämmelserna i 3—7 § tillämpas inte på

1) säkerheter för fastighetskrediter, om säkerheten är en fastighet som används eller är avsedd för bostadsändamål, aktier i ett bostadsaktiebolag eller en bostadsrätt, eller

2) någon annan säkerhet för en fastighetskredit till ett belopp som understiger 300 000 euro.

Om 1 mom. skall tillämpas på en fastighetskredit, skall av de kredithandlingar som gäller fastighetskrediten utöver bedömningen av objektets gängse värde dessutom åtminstone framgå uppgifter om

- 1) vem som gjort bedömningen samt tidpunkten för den,
- 2) de viktigaste grunderna för värderingen, samt
- 3) exceptionella faktorer som inverkar på objektets värde.

9 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 2000.

Lagstiftningsråd *Erkki Sarsa*